

διασαλπισθείσα, ἐνέπλησεν αὐτὸ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφρέδου κατέστη δημοτικώτατον· ὁ βρεττανὸς ἡγεμονόπαις ἐθεωρήθη ὁ θεόπεμπτος ἄγγελος ὁ μέλλων ν' ἀποδιώξῃ εἰς τὰ τάρταρα τὸ ἀπαισίον φάσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐχαιρετίσθη ὡς ὁ νυμφίος φέρων ἀντὶ ἀρραβῶνος τὴν εὐνομίαν, τὴν ὕλικήν καὶ ἠθικὴν τῆς χώρας πρόδον καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν προαιωνίων καὶ διακαῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ πόθων, τῇ κραταιᾷ συμπράξει τῆς παντοδυνάμου αὐτοῦ πατρίδος. Ἡ εἰκὼν του, ἥς μυριάδες ἀντιτύπων εἶχον διασπαρῆ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, παριστώσα τότε αὐτὸν μαιράκιον ἀγένειον, εὐειδές, φέρον μετὰ χάριτος τὴν στολὴν δοκίμου τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, περιεφέρετο ἄνθεσι καὶ μυρσίναις ἐστεφανωμένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἐπευφημοῦντος πλήθους καὶ ἐκρότουν τὰ χαρμόσυνα πυροβολήματα καὶ οἱ πρεσβύτεοι ἐδάκρυον ἐκ συγκινήσεως καὶ τινες ἐξαλλοὶ ἐκ τῆς μέθης τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἠσπάζοντο ὡς σεπτὸν κειμήλιον τὴν εἰκόνα.

Σήμερον μετὰ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν πρόδον δημοσιεύομεν πάλιν καὶ παρέχομεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀλφρέδου, ἀλλ' ὑπὸ ποίους, φεῦ, ὄρους! Τὰ πράγματα ὁλοσχερῶς μετεβλήθησαν ἐκτοτε· τὸ ἀγένειον μαιράκιον εἶνε ἤδη ἄνῃρ ὠριμος· ὁ πανηγυρικῶς ἐκλεγείς ὅπως ἀντιταχθῇ νικηφόρως εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ρωσσικῇ ἐπιρροῇ ἔχει νῦν σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ ἀποδιδώσαντος Τσάρου· ὁ ἀπλοῦς δοκίμος φέρει τὸν βαθμὸν ναυάρχου καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται, κατὰ παράδοξον τῆς εἰμαρμένης βούλησιν, ἡ διοίκησις τοῦ ἐν Σούδα συναθροισθέντος φοβεροῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου ὅστις μέλλει νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τὴν αὐθαίρετον καὶ τυραννικὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης εἰς ἔθνος ἀσθενές καὶ μικρόν, προτιθέμενον νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄνισον ἀγῶνα πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀπαρχαράπτων αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς ἔθνος ὅπερ τῷ προσέφερεν ἄλλοτε μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ τὸ στέμμα, ὅπερ ἐναπέθηκε πρὸς στιγμὴν εἰς αὐτὸν πᾶσας τὰς ἐλπίδας του καὶ ἐλάτρευσεν τὸ ὄνομά του.

Εἶνε σκληρὰ ἡ ἀντίθεσις, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ τὸ πρῶτον πικρὸν μάθημα τὸ διδόμενον εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Ὁ, τι εἶπεν ὁ Σολωμὸς διὰ τοὺς Ἑπτνησίους:

Δυστυχισμένοι μου λαί, καλὴ κ' ἡγαπημένη,
Πάντοτ' εὐκαλοπίστευτε καὶ πάντα προδομένοι.

ἐφαρμόζεται, προκείμενον καὶ περὶ τοῦ ἐν γένει ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πολλὰκις ἡ πατρίς ἡμῶν ἐξ ἐλαφρότητος ἐπλανήθη, πολλάκις ἐξ ἐνθουσιασμοῦ παρεφέρθη καὶ ἐπίστευσε πάντοτε καὶ πάντοτε ἠπατήθη. Ἄν ἐξ ἀρχῆς συνεθίζε νὰ μὴ πειθῇται εὐκόλως εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς εἰτηγήσεις, νὰ μὴ τρέφῃ πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δόλιον φιλίαν τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐνδελεχῶς μεριμνῶσα περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων δυνάμεων εἰς ταῦτας καὶ μόνας νὰ στηρίξῃ τὴν πεποιθησίν της, δὲν θὰ ὑφίστατο ἐκάστοτε τοσοῦτον ὀδυνηρὰς ἀπογοητεύσεις.

Ἄλλ' ἄρά γε ἡ περίστασις αὕτη ἡ παράδοξος, ἡ καθιστώσα τὸν βρεττανὸν πρίγκιπα ἐκτελεστήν τῶν ἀλαζόνων καὶ δεσποτικῶν θελημάτων τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματικῆς οὐδεμίας προξενεῖ ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμά του, οὐδεμίαν ἐξεγείρει συγκίνησιν εἰς τὴν καρδίαν του; Ἄς μὴ τὸ πιστεύσωμεν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Τὴν ὥραν καθ' ἣν τὰ τεράστια σκάφη ἅτινα διοικεῖ εἰσπλεύσωσιν εἰς τινὰ ἑλληνικὸν λιμένα ὅπως ἐπιβάλωσι διὰ τῆς βίας τὴν τυπείνωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος — ἂν πράγματι μέλλῃ ἡ ἱστορία ν' ἀναγράψῃ τοιοῦτον ἀνισούργημα — τὴν ὥραν ἐκείνην ἴσως ὡς ἔλεγχος θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν του ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐπευφημιῶν δι' ὧν ἐχαιρετίσθη ἄλλοτε ὡς ἐκλεκτός τοῦ ἔθνους ὅπερ πρόκειται νὰ

καταπίεσῃ καὶ τὸν ἀναγκάσῃ ν' ἀναθεματίσῃ ἐνδομύχως τὴν δόλιον καὶ παλὺμβουλὸν τῆς πατρίδος του πολιτικὴν.

Ὁ Ἀλφρέδος — Ἐρνέστος — Ἀλβέρτος τριτότοκος υἱὸς τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας, δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου, δούξ τῆς Σαξονίας, κόμης τοῦ Οὐλστερ καὶ τοῦ Κέντ ἐγεννήθη τὴν 6 Αὐγούστου (25 Ἰουλίου) 1844· φέρει τὸν βαθμὸν ἀντιναυάρχου ἐν τῷ βρεττανικῷ ναυτικῷ, ἐπιτίμου συνταγματάρχου ἐν τῷ πυροβολικῷ καὶ τῷ πεζοναυτικῷ, ἐπιτίμου ἀρχηγοῦ τῆς 2^{ας} ναυτικῆς μοίρας τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ ῥωσσικοῦ στόλου, ὑποστρατήγου ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ κλπ. Ἐνυμφεύθη τὸ 1874 μετὰ τῆς Μαρίας Ἀλεξανδρόβνας θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς μέχρι τοῦδε πέντε τέκνα.

ΚΙΝΟΥΜΕΘΑ!

Ἀγαθὴ τύχη!

Κάπως ἤρχισαμεν νὰ κινώμεθα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα.

Ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς ἐπιθεωρήσας ἀθορύβως τὸν ἐν Σαλαμῖνι στόλον, ἐκινήθησαν οἱ ὑπουργοὶ συνελθόντες καὶ ἀποφασίσαντες, ὡς λέγεται, γενναῖα τινὰ μέτρα, ἐκινήθη τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα, ἐκινήθησαν τινὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἐκινήθησαν τ' ἀμάξια τῶν πολεμεφοδίων, ἐκινήθησαν τ' ἀτμόπλοια, ἐκινήθη ἡ γραφίς τῶν δημοσιογράφων καὶ αὕτη προσέτι ἡ πρὸ τοσοῦτου καιροῦ ἔργῃ τοῦ κ. Φιλήμονος, ἐκινήθη καὶ τὸ τέως πεπηγὸς σχεδὸν αἷμά μας, ὀλίγον τι γοργότερον καὶ θερμότερον εἰς τὰς φλέβας μας κυκλοφορήσαν. Τὸ παλαιὸν ἐκείνο λόγιον «κινουμαι, ἄρα ζῶ» ἔχει καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πληρεστάτην τὴν ἐφαρμογὴν του. Καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἐπανέρχεται τὸ σφρίγος τῆς ζωῆς ἐξαφανίζονται αὐθωρεὶ τὰ πένθιμα φαντάσματα τοῦ θανάτου, ἐπέστρεψαν πάλιν τὰ μορμολύκεια τῶν ἀχρόων ὑπουργείων εἰς τὸ ἔρεθος ὅποθεν ἔσπευσεν νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἡ χαιρέκακος δυσπιστία ἐκλαβοῦσα ὡς ἐπιστάσαν τὴν κηδεῖαν καὶ προνοήσασα ἐγκαίρως καὶ διὰ τοὺς ἀπαισίους νεκροθάπτας τοῦ πτώματος τῆς πατρίδος.

Σημειοῦμεν ἀπλῶς ὡς χρονογράφοι τὴν εὐχάριστον ταύτην μετατροπὴν χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωμεν οὔτε νὰ τὴν ἐξηγήσωμεν οὔτε νὰ τὴν σχολιάσωμεν. Ὅπως δὲν ἀπεκρύψαμεν τὴν ἀγανάκτησιν μας βλέποντες παρατεινόμενον ἀδικαιολογήτως τὸν μαρasmus τῆς ἀπραξίας, τὸν φοροδεῖ δισταγμὸν, τὴν ἀβουλίαν τὴν παραλύουσαν τὰς ὕλικας καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, οὕτως ἀνεπιφυλάκτως ἐκδηλοῦμεν τὴν εὐχαρίστησιν μας βλέποντες ἐκτελούμενα ἢ μέλλοντα νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέτρα ἐμφαινόντα ἐντονωτέραν στάσιν καὶ ἀνδρικωτέραν ἀπόφασιν. Εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι οἱ ἀπαισιόδοξοι οἵτινες μὲ τὸν αὐτὸν θολὸν φακὸν βλέπουσι καὶ μὲ τὸν αὐτὸν ἰουδαϊκὸν πῆχυν μετροῦσι καὶ τὰς ἀτόλμους σκέψεις καὶ τὰς θαρραλέας ἀποφάσεις καὶ χύνουσι ὅλην τὴν ἐν τῷ πυθμένι τοῦ μελανοδοχείου των ἰλὺν ἐπὶ τῶν ἄρθρων των διὰ νὰ καταστήσωσι ζοφερωτέραν τὴν ἀπῶσιν· εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι αὐτοί, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πυνώσωμεν τὰς τάξεις των διὰ τῆς προσχωρήσεώς μας. Προτιμῶμεν κἄλλιον νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν ἀπλοϊκὴν πίστιν, ὅσκις μᾶς παρέχεται εὐθετος πρὸς τοῦτο ἀφορμή, ἐπὶ ζημίᾳ ἔστω τῆς φήμης τῆς περινοίας καὶ τῆς οὐδερκειᾶς ἡμῶν· προτιμῶμεν ν' ἀποδεχώμεθα μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ νὰ περιθάλπωμεν τὴν ἐλπίδα, ἔστω καὶ ἂν μᾶς χορηγῇ αὐτὴν κατὰ μακρὰ διαλείμματα καὶ εἰς ποσότητα μικροσκοπικὴν ἢ κυβέρνησις, ὡς νὰ ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Χάνεμαν, τοῦ θαυμαστοῦ ἐφευρέτου τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου.

Αἱ εἰκασίαι πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου, ὅπερ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐπῆλθεν ἀπροσδοκῆτως μετὰ τὴν μακρὰν ἀμφι-

ταλάντευσιν τῆς κυβερνήσεως, οὐδὲν προσθέτουσι καὶ οὐδὲν ἀφαιροῦσιν. Διὰ τὸ μὴ φανῶμεν ὁμῶς ὑποδεέστεροι τῶν ἄλλων συναδελφῶν ὡς πρὸς τὸ εὐφάνταστον δὲν ὀκνοῦμεν νὰ παραθέσωμεν καὶ τὰς ἰδικὰς μας. Ἰσως, ὡς ἐλέγχθη, τὰ πρῶτα πρῶμα συμπτώματα τοῦ ζειδῶρου ἔαρος ἐνέπνευσαν σθένος εἰς τὸ γεγηρακὸς σαρκίον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ Ἰσως ὁμοῦ μὲ τὰς χρυσὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, δι' ὧν ἐπλημμύρησε τὴν πόλιν μας ἡ τῶν παρελθουσῶν ὀλίγων ἡμερῶν ἑαρινὴ εὐδία, κατῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὶς σῴτεια ἔμπνευσις κατευθεῖαν ἐπὶ τοῦ στίλβοντος αὐτοῦ κρανίου. Ἰσως ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐσυλλογίσθη ὅτι τὸ νεουργὲς ἐπίχρυσον περιλαίμιον τῆς στολῆς τοῦ στρατηγοῦ ἦν ἀρτίως περιεβλήθη δὲν εἶνε ἐπαρκὲς ὅπως λαμπρύνῃ ἔτι μᾶλλον τὸ οἰκογενειακὸν του ὄνομα. Ἰσως ὁ κ. Μπούμπουλης ὑπώπτευεν ὅτι γενόμενος ἀνάδοχος τοῦ Ἑλδοράδου καὶ μεταβαπτίζων αὐτὸ εἰς Σφακτηρίαν δὲν ἐξιλεώνει μὲ τοῦτο τὴν σκίαν τοῦ Τσαμαδοῦ. Ἰσως ὁ κ. Κοντογούρης ἐπίεσθη ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν προσηυμένη ἐκ τῶν φοβερῶν φαλάγγων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ καταπλησσομένη ἐκ τῶν θεσπισθέντων τεσσάρων χρυσῶν σειρητίων διὰ τὸν πῖλον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ αὐτῶν. Ἰσως ὁ κ. Παπαμιχαλάπουλος μὲ τὴν παροιμιώδη του ὀξύδερκιν διέκρινεν ὅτι ἐὰν τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον ὀλισθήσῃ, τῶν χειρῶν του καὶ πέσῃ εἰς τὸ μελαμβιαθὲς χάσμα τῆς ἀθεθείου πολιτικῆς καταστάσεως, μὲ κανὲν ἀμφίβληστον δὲν δύναται πλέον ν' ἀγρευθῇ.

Ἰσως πάντα ταῦτα· ἀλλὰ τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι οἱ κυβερνῆται συνησθάνθησαν πλέον παντὸς ἄλλου τὴν προσέγγισιν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς περιόδου τοῦ ἐξιλασμοῦ, τῆς μετανοίας, τῶν σωφρόνων λογισμῶν· τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ὁ ἡμεροδείκτης τοῦ γραφείου ἐκάστου αὐτῶν τοῖς ὑπέμνησεν ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὅτι ὁ Φεβρουάριος φθίνει καὶ ὅτι εἶνε ἐπὶ θύραις ὁ Μάρτιος, οὗτινος μία ἡμέρα, ἡμέρα πολυῦμνητος καὶ ἱερὰ δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, πρέπει ἀνατέλλουσα νὰ εὕρῃ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀγωνιζομένην τὸν ἔσχατον τῶν ἀγῶνων ἡ αἰματόφυρτον, ἀλλὰ μὴ φοροῦσαν κράνος ἐκ ναστοχάρτου καὶ μὴ πᾶλλουσαν ξύλινον ξίφος.

Ἄξιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ νεώτεραι περὶ τοῦ ζητήματός μας πληροφορίες εἶνε ὅτι ὀριστικῶς πλέον ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς μας ἡ ἐνέργεια κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου. Τὴν αὐτὴν εἶδσιν ἀπαραλλάκτως ἐνθυμούμεθα ὅτι ἠκούομεν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου, περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου, περὶ τὰ τέλη τούτου διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰανουαρίου καὶ περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ διὰ τὸ τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡδὴ τελέσασα τὴν μηνιαίαν αὐτῆς στροφὴν περὶ τὸν ἄξονά της ἐπανέρχεται προβαλλομένη ὡς ἀναμφισβήτητος διὰ τὸ τοῦ ἐρχομένου μηνός. Πρὸς τὸ δεκαπενθήμερον τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν γνωρίζομεν ἄλλην ἱστορικὴν χρονολογίαν δυναμένην ν' ἀμιλληθῇ κατὰ τὴν σοβαρότητα ἢ μόνον τὸ δεκάήμερον τοῦ Βοκκαίου.

Μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται καὶ αἱ ἐφημερίδες τὸ ἀνέγραψαν ἐπιβεβαιοῦσαι ὅτι καλοῦνται ἐντὸς ὀλίγου δύο νέαι σειραὶ

τῆς ἐφεδρείας. Τοῦτο δὲ θεωρεῖται ὡς πολεμικὸν σύμπτωμα, ἴση δ' ἐπομένως ὑπῆρξεν, ἀφ' ἧς ἠγγέλθη, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν φιλοπολέμων ἡ ἀγαλλίασις καὶ τῶν φιλειρηνικῶν Δυνάμεων ἡ ἀνησυχία. Ὅπως οἰκονομήσῃ ἀμφοτέρω τὰ ἀντίθετα ταῦτα ρεύματα καὶ εὐχαριστήσῃ ἐξ ἴσου καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ζητεῖ τὴν ταχείαν πρόσκλησιν καὶ ἄλλων ἡλικιῶν, καὶ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἀπαιτοῦσι τὴν ἄφασιν καὶ τῶν ὧν ἤδη ἔχει, ἡ κυβερνήσις σκοπεῖ, καθὰ μανθάνομεν, προτεχῶς νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα δύο νέας σειρὰς ἐφεδρῶν καὶ ν' ἀπολύσῃ τὰς ὑπαρχούσας.

Ἐνῷ ἡμεῖς παρασκευαζόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τέλος ἀνυπερθέτως, ἡ εἰρήνη ἐκρήγνυται πανταχόθεν. Ἡ μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας συνθήκη ὑπεγράφη, ἡ τουροκοβουλγαρικὴ σύμβασις ἐπεκυρώθη, ἡ Ῥωσσία ἀπέσυρε τὰς κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις της, ὁ Μιλάνος ἐκήρυξε τὴν ἀποστράτευσιν καὶ ἐν Σοφίᾳ ψάλλονται δοξολογίαι ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τῆς γαλήνης. Εὐτυχῶς ὁμως ἡ κατάστασις δὲν ἐξωμαλύνθη ἔτι ἐν Βιρμανίᾳ, καὶ τὰ πράγματα δεινοῦνται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Τὸ γνωστὸν περίφημον Ἑκτελεστικὸν Κέντρον ἐξέδωκε καὶ νέαν ἀπελπιστικὴν προκήρυξιν πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, προσκαλοῦν αὐτὸν ὅπως προβῇ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων του. Δυστυχῶς τὸ ἀναίσθητον κοινόν, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται καὶ ἡ νέα προκήρυξις, ἐξακολουθεῖ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς κεντροφύγος δυνάμεως.

Διὰ Β. Δ. ἐτέθησαν εἰς ἐπιστράτευσιν δέκα νέαι σειραί . . . χαρτονομισμάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκ τῶν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Καὶ μία ἀποκρηάτικη σκέψις :
Εἰς τί μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ μεταμφιεσθῇ ὁ Παρασκευαΐδης ;
Μόνον εἰς Βαμπᾶν.
Καὶ ὁ Βαμπᾶς ;
Μόνον εἰς Παρασκευαΐδην.

Κόθορνολ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Κανάρην ἐλληνικὸς στόλος ἀπάρας ἐν ὧρ νυκτὸς ἐκ Σαλαμῖνος μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνωστῆς θρασείας τῶν δυνάμεων διακοινώσεως κατέπλευσεν εἰς Χαλκίδα, τῇ εὐγενεῖ προθυμίᾳ τοῦ αὐτοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ κ. Δ. Παπαναστασίου κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν φωτογραφίαν παριστῶσαν αὐτὸν ἐλλιμενισμένον ἐντὸς τοῦ στενοῦ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φωτογραφίας ταύτης ἐσχεδιάσθη ἡ ἐν τῇ 4ῃ σελίδι δημοσιευομένη εἰκὼν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις καλλιτέχνου κ. Φωκᾶ. Τὸ εἰς τὰ ἔμπροσθεν εἰκονιζόμενον λευκὸν τὸ χρῶμα πλοῖον εἶνε ἡ θωρακόβαρις Βασιλεὺς Γεώργιος, τὸ φέρον τὴν λευκὴν εἰς τὸ μέσον γραμμὴν εἶνε ὁ ἀτμοδρόμων Ἑλλάς, τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ βλέποντος οὗτινος φαίνεται μόνον ἡ πρῶρα εἶνε ὁ θωρακοδρόμων Ὀλγα, τὸ δὲ πρὸς ἀριστεράν τὸ ὀπλιταγωγὸν Μπουμπουλία.

Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ στερεά, τὸ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου φαινόμενον παλαιὸν φρούριον εἶνε ὁ Καραμπάμπᾶς.